

«جمع بندی» موفق کره‌ای

همان‌طور که تحلیلگران اقتصادی سینما در کره جنوبی پیش‌بینی کرده بودند، چهارمین قسمت فرانچایز «جمع بندی» توانست با افتتاحیه‌ای عالی هم رقبای هالیوودی خود را شکست دهد و هم صدرنشین جدول هفتگی نمایش سینماهای این کشور دور قاره آسیا شود.

قسمت جدید این مجموعه بلاک باستر کره‌ای با افتتاحیه عالی نزدیک به ۴۰میلیون دلار، نمایش عمومی خود را در سینماهای این کشور آغاز کرد.

این کمدی اکشن ماجراجویانه و ضد آمریکایی با نام کامل «جمع بندی: مجازات» در کره جنوبی اکران عمومی شد و توانست درام ورزشی پرسروصدای آمریکایی «رقیبان» را از کرسی صدرنشینی دور کند.

این فیلم که این هفته صدرنشین جدول گیشه سینماهای آمریکا شد، با فروش بسیار پایین ۱۰۰ هزار دلاری در ردیف چهارم جدول گیشه کره قرار گرفت!

به نوشته رسانه‌های کره‌ای، جمع‌بندی جدید با افتتاحیه عالی خود موفق شد حدود ۹۰ درصد بازار فروش سینماهای کشور را به خود اختصاص دهد. تماشاگران بومی برای تماشاى این فیلم، نزدیک به سه میلیون بلیت سینما را خریداری کردند. براساس این میزان عظیم استقبال بود که تحلیلگران سینمایی کره این تحلیل را ارائه دادند که تماشاگران بومی و به‌ویژه جوانان، همیشه ترجیح می‌دهند بیننده تولیدات داخلی با حضور ستارگان محبوب بومی باشند.

با افتتاحیه ۳۰ میلیون دلاری فیلم، لقب بهترین افتتاحیه سال ۲۰۲۴ تاکنون به نام جمع‌بندی ۴ ثبت شده است. رکورددار قبلی درام دلهره‌آور و ترسناک «نیش قبر» بود که با افتتاحیه‌ای ۱۵ میلیون دلاری نمایش خود را آغاز کرد و تاکنون به رقم کلی فروش عالی ۸۲ میلیون دلاری دست پیدا کرده و نمایش عمومی آن همچنان ادامه دارد.

نیش قبر این هفته فروشی نزدیک ۲۰۰ هزار دلار داشت و توانست ردیف سوم جدول گیشه سینماهای کره را به خود اختصاص دهد.

جمع‌بندی، مجازات بار دیگر دان لی، ستاره درشت اندام و محبوب سینمای کره را در نقش اصلی خود دارد. او این بار هم در قالب پلیسی سمج و بی‌باک راهی مأموریتی مهم و غیرممکن می‌شود تا با نابودی پانده‌های تبهکار، امنیت را به جامعه برگرداند. این بار این پلیس ماجراجو باید با گروه‌های خلافکاری مبارزه کند که در دنیای قمار و بازی‌های غیرقانونی اینترنتی و قماربازی آنلاین خانه کرده و قصد به انحراف کشاندن جوانان را دارند.

به نوشته رسانه‌های گروهی کره، بازی‌های قمار آنلاین این روزها بلاى جان جامعه بشری شده و کره هم از اثرات منفی آن مصون نمانده است.

قسمت اول جمع‌بندی سال ۲۰۱۷ ساخته شد و استقبال خوب مردم از آن، راه را برای تولید قسمت‌های دوم و سوم در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ فراهم کرد. دان لی که با نام ما دونگ سیوک هم شناخته می‌شود، در کنار بازی در نقش اصلی، یکی از تهیه‌کنندگان آن هم هست.

او می‌گوید هدفش از تولید و بازی در جمع‌بندی‌ها مقابله با پلاک باسترهای هالیوودی و خلق یک پلاک باستر بومی برای تماشاگران کره‌ای است. تهیه‌کنندگان این فرانچایز با توجه به استقبال بسیار عالی تماشاگران از آن، رسماً اعلام کرده‌اند فعلاً قصد تولید هشت قسمت از آن را طی چند سال آینده دارند.

بالیچادیک کمیسیون دولتی برای تحقیق در مورد سوء استفاده جنسی در صنعت فیلم، فرانسه قصد بررسی این مسأله را دارد. مجلس ملی فرانسه رای به تشکیل کمیسیونی داد که وظیفه آن بررسی موارد «خشونت جنسی و جنسیتی» در صنعت سینمای این کشور و سایر زمینه‌های فرهنگی است. درخواست برای راه‌اندازی چنین برنامه‌ای توسط ژودیت گودرش، بازیگر، نویسنده و کارگردان مطرح شد که رهبری موج جدید

فساد اخلاقی گسترده در سینمای فرانسه

محمد حسین تیراور گروه فرهنگ و هنر

«مست عشق» حرف جدیدی نمی‌زند؛ نمونه سینمایی همان جمله تک خیابان است که «دلت پاک باشد کافایتست» قابل استاد و آسودگی خاطر از باب درستی ذهنیت آنهایی که هم خدا را می‌خواهند داشته باشند و هم نمی‌خواهند به باید و نباید‌هایش تن دهند و دیگران را به ظاهرگرایی متهم یا سرزنش می‌کنند. احساس عذاب وجدانی هم نیست که از دایره حدود خالق خارج شده‌ای. صاحب‌نظر بزرگی به نام جلال‌الدین محمد بلخی معروف به «مولوی» است، صاحب مثنوی و دیوان شمس، یکی از پنج ستون تاریخ و فرهنگ ادبیات ما، چه از این بهتر؟ برقص و خوش باش و عاشقی پیشه‌کن.

۳ قاب از ابتدا تا پایان فیلم

قاب اول: فقهی عالم، مشهور و فاضل، مشغول تدریس و شاگردپرور، صاحب کرسی فقاقت، سخندان در منبر برای مردم و در حال نماز.

قاب دوم: فقیه مذکور با درویشی آشنا می‌شود، چهل شب مؤانست با او تحولی بنیادین در عمق جان و اندیشه فقیه، آن‌گونه که گویی از سرگشتگی نجات پیدا کرده و راز هستی را کشف کرده است.

قاب سوم و پایانی: فقیه صاحب کرسی و کتاب و درس دیگر کتابخانه شلوغی ندارد و قفسه‌ها را از کتب علوم دینی پاک کرده است و ما در آخرین صحنه، عالم منقلب دست یافته به راز هستی‌ای را می‌بینیم که همراه شاگردان دیروز کرسی درس، مسروارانه رقص می‌کنند و می‌چرخند.

تحول از کدام راه!

مست عشق داستان ایده «شمس تبریزی» همان درویش فیلم است برای زندگی و تحول که کارگردان تلاش کرده من مخاطب را به آن تذکر دهد، روشن کند یا هر عنوان

خیرخواهانه دیگر اما شمس چه می‌گوید در فیلم؟

شمس تبریزی در مواجه با مولوی، در جلسه درس، کتب فلسفی و اصولی مولوی را به آب می‌اندازد و آن را بی‌فایده می‌نامد؛ اولین مواجهه شمس درویش با مولانا در جایگاه فقیه، در ادامه از باب تجربه زیسته خود می‌گوید: عده‌ای درس و بحث را محل زراندوزی یا قدرت‌طلبی و جاه و مقام کرده‌اند و جایی دیگر آن را حجاب خطاب می‌کند.

چه ساده‌باورانه است اگر بگوییم که: «چیز بدی نگفت که، مگر بزرگان دیگری و احادیثی نگفته‌اند: العلم حجاب الاکبر؟ علم بدون یکسری از ملاحظات می‌تواند معرفت باشد و عبودیت همان‌طور که نماز بدون یکسری ملاحظات می‌تواند منشأ کبر و خودپسندی و سقوط آدمی باشد. خب! چه کنیم؟ به‌کل نماز را کنار بگذاریم؟ کسب ثروت هم بدون یکسری از ملاحظات پلکان سقوط و خارج شدن آدمی از دایره انسانیت است، با این احتمال کسب ثروت و معاش را هم کنار بگذاریم؟ حجاب شدن علم ذاتی علم‌اندوزی نیست، همان‌طور که غرور یک نمازخوان ربطی به نماز ندارد. اصلاً فقه

مگر چه چیزی عجیبی است؟

«جنبش می‌تو» در این کشور را برعهده دارد. این نخستین باری است که مباحث جنبش می‌تو به سطح دولتی فرانسه می‌رسد، گرچه سازمان فیلم فرانسه «CNC» در ماه‌های اخیر ابتکارانی برای جلوگیری از آزار جنسی در صحنه فیلمبرداری انجام داده بود. فرانچسکا پاسکوپینی، نماینده پارلمان که این طرح را به مجلس برد، گفت: وقت آن رسیده که فرش قرمز برای متجاوزان پهن نشود. هدف این کمیسیون ارزیابی شرایطی

نگاهی به فیلم «مست عشق» ساخته حسن فتحی

عرفان بی‌شریعت

پس در نهیب جناب شمش سینمای ترکیه یا شما فقیه مسلمان هستید که به تکلیف زندگی می‌کنید یا یک انسان هستید که به عشق زندگی می‌کنید و انگار نوع سومی نیست! که گویی نمی‌توان فقیه یا انسان مسلمانی بود که عاشقانه تکلیف را انجام می‌دهد و شمس فیلم به‌کرات تکلیف را کنار صفت منفی «عادت» می‌آورد که گویی هر تکلیف‌مداری یک عادت بی‌مزه و تکراری و بی‌بهره از طراوت است.

این دوگانه غیرمنطقی دیگر چیست؟ سؤال: امام حسین بر پله عشق یا به میدان کربلا گذاشت یا بنا بر پله تکلیف؟ هیچ‌کدام! چرا دوگانه می‌سازیم که مخیر به انتخاب یکی باشیم؟ کش حسین(ع) رآییده یک نگاه سوم بود؛ بنا بر تکلیف شرعی یک انسان عاشق به حقیقت.

نسخه تحول آفرین کجاست؟

مولوی و شمس استانبولی جناب فتحی دوگانه می‌سازد، چرا که در نگاه سومی که گفته شد، ممکن است شریعت و دینی تایید شود، چرا که دین، شریعتی دارد و شریعت یعنی تکلیف و سازندگان نمی‌خواهند نسخه تحول‌آفرین شمس به مولانا و

است که مدت‌ها اجازه داده تا خردسالان و بزرگسالان شاغل در صنایع فیلم، سمعی و بصری، هنرهای نمایشی، مد و تبلیغات در اکوسیستم تولید فیلم فرانسه مورد سوء استفاده و خشونت قرار گیرند. گودرش در ماه فوریه این درخواست را مطرح کرد و حالا قرار است کمیسیون به‌صورت رسمی در ۱۳ می راه‌اندازی شود. جلسات استماع شکایت‌ها از ۲۰ می آغاز می‌شود و نتیجه‌گیری هاشش ماه بعد ارائه خواهد شد.

مخاطبان از گذرگاه شریعت و دینی بگذرد، همان‌طور که در مکاشفه‌ای در دل جنگ می‌گوید: «انسانی که تنها به عادت رعایت دیگران را تکلیف می‌داند، دست بالا، دوستدار هم‌کیشان خویش است، انسان عاشق اما دوستدار همه مخلوقات جهان است، زیرا قبول دارد خدا در هیچ کیش و آیینی نگنجد».

ایند از کجا استنباط می‌شود تکالیف دینی یعنی قهر یا غیر هم‌کیشان؟ اسلام مولانا توصیه‌ای چنین دارد؟ اما مهم‌تر درباره دیالوگ مذکور، همه توصیه شمس به یک واژه به نام عشق است، بدون تفسیری خاص که از خدا سرچشمه می‌گیرد و واری همه آیین‌هاست و در هیچ آیینی هم نگنجد! پس آیین‌ها و شریعت موضوعیتی ندارند. جدا این‌گونه است؟ خدای سرچشمه عشق، این نکته شمس استانبولی فیلم را نمی‌دانسته که شریعت فرستاده؟ و نبی‌اش حضرت محمد را خاتم خطاب کرده جدا خدا در هیچ آیینی نگنجد؟! حتی اسلام که فرستاده خود خداست؟! مست عشق مقاله‌ای سطحی در رنق شریعت است، یک مقاله سلی و نه ایجابی خود فیلم هم نمی‌داند دقیقاً این عشق چیست؟

عشق، طریقت و شریعت نمی‌خواهد؟ هر که به هر تفسیر با توسل به یک حب و کشش درونی عاشق است؟ معیار برای تشخیص درستی آن نیست؟ جدا چه واژه بی دفاع و ترسناکی، تکلیف کسانی که با ذکر خدا برده‌ان، سر انسان‌ها را می‌برند چه می‌شود؟ به‌دنبال مقام هم نپسندند وقتی که بمب به خود می‌بندند و در دل جمعیت می‌روند؛ آنها هم تصور می‌کنند عاشق هستند. این حد از گشاده دستی کور، سر خود عشق را هم بیخ تا بیخ می‌برد، هر کسی می‌تواند ادعا به عشق کند بنا بر تفسیری؛ پناه بردن به یک نوع نسبیّت‌گرایی از ترس برجسب دینداری خوردن.

از طبیعت بودا یا اذکار مطول صهیونیست

شمس استانبولی حسن فتحی به همه جا راه دارد، از کنار یوگا در طبیعت بودایی‌ها تا اذکار مطول صهیونیست‌ها کنار دیوار ندبه، عارف بی‌خطر، بی‌شریعت، بی‌هیچ التزام و باید و نبایدی، دعوت‌کننده به یک واژه صرفاً (عشق)؛ راستی تذکر ضدجنگ جناب شمس به مولانا در میانه حمله مغول دیگر چه بود؟! جهاد در مقابل حمله مهاجم هم بد است جناب کارگردان؟ به چنگیز بگوییم عاشقت هستیم دست می‌کنند؟

عشق هم ممکن است شمشیر به دست آدمی دهد عشق به زندگی، عزت حریت یا دفاع از حق به قول دوستی که به شوخی می‌گفت: «بالاخره باید کسی در میدان بجنگد تا شما در خانقاه برقمسید.

خالق اثر، دوست ندارد شعف انتهایی مولوی را به نام اسلام سند بزند و کسی در انتهای فیلم تصور نمی‌کند برای رسیدن به حال خوب، آرامش، عشق یا هرچه که منظور است، باید مومن به طریقت محمد(ص) بود، این پایان‌بندی برای فقیه شاعر مسلمانی است که خودش گفته: بخت جوان یار ما دادن جان کار ما/ قافله سالار ما، فخر جهان مصطفاست. منظور از مصطفی چیست؟ صرفاً یک اسم؟ یک مرام و شریعت نیست؟ شریعت محمد(ص) تکلیف نمی‌آورد؟ فعلا بس است... یا حق

دیدگاه

آسیب‌های فرهنگی جبران‌ناپذیرند

انسیه شاه حسینی، کارگردان سینما با بیان این‌که سینما و مردم حرمت دارند، گفت: اگر سینما و فرهنگ آسیب ببیند، متوقف یا تعطیل شود، جبران آن خیلی سخت است؛ اصلاً جبران‌ناپذیر نیست. آسیب فرهنگی عمیق‌تر از مسائل اقتصادی است. وی گفت: سلیقه‌ها عوض شده است؛ پیشتر که سینما می‌رقصیم برای این بود که چیزی یاد بگیریم و حال و هوای خوبی داشته باشیم اما امروز سینما انفلکات فقط برای تفریح و خنده است، انگار دیگر کسی برای تفکر و اندیشه فیلم نمی‌سازد. در سینما و تئاتر ما در ۴۰ سال گذشته کسی نرقصیده بود اما امروز برخی فیلم‌ها سراسیمه دارند جبران می‌کنند؛ در آن ۴۰ سال دیالوگ‌های رکبک نداشته‌ام و اکنون دارند جبران می‌کنند، مخصوصاً در تئاتر که فرهنگی‌تر از سینماست. شاه حسینی افزود: مسأله در سینما از حالت شخصی درآمده و صنعتی شده است اما در تئاتر نفس به نفس تماشاگر است و باید حریم را رعایت کنند. در تیزرهای سینمایی امروز کمبود ۴۰ ساله رقص را جبران می‌کنند؛ ارزش این مردم خیلی بیشتر از ایناست و باید بیش از اینها حرمت بگذاریم. اکنون دیگر جهان و جهانیان حرف‌ها و شعارهای ۴۰ سال مردم ما را شنیده‌اند و تکرار می‌کنند.

چهره

بزرگداشت عیاری در موزه سینما

مراسم بزرگداشت کیانوش عیاری همراه با نمایش فیلم‌های هشت میلی‌متری و چهارفیلم سینمایی مرمت شده وی، از ۲۲ تا ۲۶ اردیبهشت در موزه سینما برگزار می‌شود. همزمان با رادروز کیانوش عیاری طی مراسم ویژه‌ای در روز ۲۲ اردیبهشت، گنجینه این

کارگردان مؤلف سینمای ایران در موزه سینما افتتاح می‌شود و تعدادی از هنرمندان و سینماگران درباره ویژگی‌های آثار عیاری و نقش او در ارتقای سینمای ایران سخنرانی خواهند کرد و همزمان فیلم‌های هشت میلی‌متری این هنرمند نیز به نمایش درخواهد آمد. همچنین از روز یکشنبه ۲۳ اردیبهشت تا چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ساعت ۱۷ نسخه‌های اصلاح و مرمت شده فیلم‌های «آبادانی‌ها»، «شبح کژدم»، «بیدارشو آرزو» و «بودن یا نبودن» در سالن فردوس به نمایش درمی‌آید و پس از نمایش فیلم‌ها، جلسه نقد و بررسی با حضور مخاطبان و اهالی رسانه برگزار می‌شود. عیاری در ۲۳ اردیبهشت ۱۳۳۰ در شهر اهواز زاده شد و سینمای حرفه‌ای را با نگارش فیلمنامه و کارگردانی فیلم تنوره دیو تجربه کرد. او همچنین کارگردان مجموعه تلویزیونی روزگار قریب است که داستان زندگی بنیانگذار طب نوین کودکان در ایران، محمد قریب را روایت می‌کند.